

GYOMBOLAI MÁRTON :

A SZÜRKÉK ÜZENETE

Nem nyílt levél ez - napjaink divatja -
Sokmillió szürke emberszív íratja,
Ki tollat fogni nem tud, nem akar,
De zaklatja a zajló zűrzavar.
Aki csak élt, dolgozott és látott:
Fehér, zöld vagy piros vérbe fordult álmot,
Barnát és feketét; mit hirdettek „érte”
S mindre reáfröccsent szürkék piros vére...
Szürke az üzenet, amilyen a létük.
„Velük” számoljanak, ne mint eddig „értük”!
Kevés tiszta szóval, ha kemény, ha fáj is,
Mondják ki már végre szürkék igazát is!
Illatos a virág, díszesek a lombok,
De alul a gyökér oldja meg a gondot.
Ő küld élet-nedvet virághoz gyümölcshöz,
Ágtörő viharban ő tapad a földhöz.
Kevés, amit kíván, azt viszont akarja!
Az egész fa léte fordulhat meg rajta.
Bosszú, vád, gyűlölet hagyattassék másnak,
Egynek van ideje: az összefogásnak.
Holnapra szükség lesz minden szívre, kézre,
Holtaknak kegyelet, az élőknek béke,
Férfitől hűséget, alkotó kezeket,
Asszonyoktól mosolyt, megértést, gyereket,
A földtől kenyeret, az embertől békét,
Igazmondó szürkék nemzeti egységét!
Emberkéz ne legyen soha többé véres,
Csak úgy juthatunk el újabb ezer évhez.
Az első ezerből tanuljunk meg egyet,
Amilyen a család, olyan lesz a nemzet!
Ahogy emberségből szeretetből futja:

Úgy alakul jövőnk bontakozó útja.
Üzeni a gyökér, értse meg a fája,
Ennyi az üzenet: szürkék hitvallása.